

[Justitsministeren.] eksisterer; skal den forandres, maa det ske ved Rigsdagen og ikke ved Nævnningerne. At en Dommer siger dette, naar man begynder at tage fejl af det i den offentlige Mening, det forekommer mig ikke at gaa ud over en Dommers Omraade. For Resten synes jeg, det er meget vanskeligt for det ærede Medlem og mig at diskutere de enkelte Tilfælde, naar man ikke har overværet dem selv; det ærede Medlem ved jo, at det er meget langt fra, at man altid kan stole paa, hvad der staaar i Pressen angaaende et bestemt Forhold.

Det ærede Medlem var inde paa Dommeruddannelsen og vilde gerne have Justitsministeriets Hjælp til at faa en bedre Dommeruddannelse. Dertil maa jeg sige, at det ærede Medlem kan ganske rolig paaregne, at ogsaa fra Justitsministeriets Side vil man stadig søge at faa de dygtigste; men jeg maa tilføje: de dygtigste af Ansøgerne. Og det maa være det ærede Medlems Sag at medvirke til at lave Lovene saaledes, at vi ogsaa faar mange Ansøgere, nemlig ved at Dommerstillingerne bliver bedre, end de er nu. Det vilde være beklageligt, hvis man kunde tænke sig, at en hel Mængde ikke vilde søge op i Højesteret, fordi de ikke har Raad til det. Der maa jeg bede det ærede Medlem om at være mig behjælpelig med at faa Forholdene saaledes ordnet for Dommerne, at man ikke blot siger til Justitsministeren: Du skal tage de dygtigste! — det er Justitsministeren selvfølgelig ivrig for —, men Lovgivningsmagten maa ogsaa sørge for, at vi kan faa Ansøgere til disse Embeder; og dør vil det ærede Medlem have stor Indflydelse. For Resten tror jeg ikke, det ærede Medlems og mit Standpunkt er saa meget forskelligt. Vi har drøftet det før, og jeg tror, vi let kunde blive enige, hvis vi blot en Dags Tid havde den fulde Magt i Kongeriget Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Trier var inde paa et Spørgsmaal, som han vistnok mente var et meget delikat Spørgsmaal at stille til Justitsministeren, nemlig hvorledes Justitsministeren vil stille sig, hvis Loven om Erhvervs- og Arbejdsfrihed gik igennem, om vi saa vilde tage den deri indeholdte Straffebestemmelse med op paa Ophævelseslisten. Ja, vi vil undersøge, om den skal ophæves paa Fortegnelsen; der er en Mængde Love, der ikke er optaget dør, og dette er en speciel Lov. Og naar det ærede Medlem siger, at denne specielle Lov ikke har gennemgaaet den Skærsild, som de andre Regler har, saa kan jeg trøste det ærede Medlem med, at

der er en Mængde Love, som ikke har gennemgaaet den Skærsild; det vilde jo være umuligt for en Kommission at gennemgaa alle specielle Love.

Det ærede Medlem kan trygt gaa ud fra, at vi her vil stille os akkurat paa samme Maade som overfor andre specielle Regler. Jeg er ikke saa — jeg ved ikke, hvad jeg skal sige — imod alt Demokrati som det Forslag, der var fremsat af den tidligere højtærede Justitsminister, som jo indeholdt en Regel, der paa dette Omraade, Erhvervs- og Arbejdsfriheden, var saa yderliggaaende, at jeg sagde til den daværende Justitsminister, at han kunde nok paaregne min Hjælp, men dog ikke til at være saa arbejderfjendsk som den paagældende Paragraf. Jeg tilsagde ham ganske vist min Støtte, hvis han kunde faa sine Partifæller med, men det viste sig hurtigt, at han ikke kunde faa dem til at være arbejderfjendske eller strejkefjendske, som de maatte være for at vedtage en af disse Paragraffer.

Men alle disse Ting kan vi drøfte nærmere i et Udvalg, og jeg skal derfor nøjes med at udtale en Tak til Ordførerne for deres Udtalelser her og Haabet om, at der i Udvalget maa blive naaet et godt Resultat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Trier har Ordet for en kort Bemærkning.

Trier: Forholdet til den Steinckeske Paragraf kan vist affærdiges meget kort, da Hr. Steincke selv erklærede, at der var Fejl i denne Paragraf, hvad han gjorde Undskyldning for. — Jeg protesterede imod, at der her er Tale om Speciallovgivning i Spørgsmaalet om Erhvervs- og Arbejdsfrihed. Nej, det er en ganske almindelig Lovgivning. Hvis f. Eks. Justitsministeren og jeg, fordi vi er misfornøjede med en eller anden handlende, ikke mere handler hos denne, er det ikke strafbart, men hvis vi bliver enige om at lade være, er det en strafbar Handling. Det er et helt nyt Princip, vi indfører i vor Straffelovgivning paa den Maade. Vi skal gøre det utilbørligt, saaledes som Lovforslaget i Øjeblikket er formuleret. Jeg kan ikke se andet end, at det er utilbørligt, at vi gennemfører visse Straffelovsprincipper i den almindelige borgerlige Straffelov og andre Straffelovsprincipper i det, Ministeren kalder en Speciallov, men som i Virkeligheden er en ganske almindelig Straffebestemmelse, der ikke omhandler noget Specialforhold.

L. D. Rasmussen: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger; jeg skal tillade